

SOMETHING
TURNED INTO
A THING

.....
22 SEP 2012 – 2 JUNI 2013

SVENSKA
.....

Kära besökare,

Nu är det dags igen! Den här gången är det Magasin 3:s intendent Tessa Praun som har haft möjligheten att ingående utforska vår egen samling. Hon har gjort ett urval utifrån frågor kring materialitet: att något börjar som en materia med en specifik idé och användning för att i konstnärens uttryck gestaltas som något annat.

Vi visar bland annat verk som vi inte har ställt ut på över 20 år, t ex den nyss avlidne John Chamberlains skulptur *The First Dance of Trees* som här möter ett helt nytt verk i vår samling av Dominique Gonzalez-Foerster, *Red Calder (Painting)*. Det finns möjlighet att åter besöka James Turrells permanent installerade *Dawning* som del av en utställning. Några av de mest ikoniska verk i vår samling av konstnärer som Felix Gonzalez-Torres, Agnes Martin, Sol LeWitt, Wim Delvoye och Rémy Zaugg samtalar med Tom Friedmans *Hollow Man Offering Nothing to No One*, hans tandkrämsmålning *Untitled*, Janine Antonis rep *Moor* och en betydande fotoserie av Denise Grünstein. *Catalog #1029* är ett helt nytt verk i samlingen av Lawrence Weiner vars ord på väggen även har gett upphov till utställningens titel: *Something Turned Into a Thing*.

Det är en lustfylld resa för oss på Magasin 3 att årligen ha möjligheten att hänga om våra samlingsutställningar. Det kanske inte verkar så svårt, då vi har en otrolig grupp verk att välja ifrån. Men utmaningen ligger i att visualisera nya historier så att vi adderar dimensioner till redan fantastiska verk. I dessa sammanhang känner jag mig alltid helt tryggt med min grupp av briljanta medarbetare.

Utställningen kommer att initiera flera programpunkter under 2012 och 2013. Följ oss på vår hemsida.

Välkomna!

David Neuman
Museichef

John Chamberlain, *The First Dance of Trees*, 1986 (detalj)
Foto: Christian Saltas

Something Turned Into a Thing

Sedan *Magasin 3* grundades 1987 har en fantastisk samling byggts upp och tagit form. Merparten verk är tredimensionella men den omfattar även teckningar, fotografier och videoverk och tillsammans utgör dessa ett brett spektrum av samtidsspeglningar från i huvudsak 1980-talet fram till idag. I samlingen finns konstverk av tunn garntråd och en lastbil fylld med tygbylten i skimrande färger. Den minsta skulpturen är 2 cm hög och det längsta verket är över 100 meter långt. Samlingen innefattar även verk i form av konstruerade situationer som involverar besökarna, en generatordriven strålkastare som lyser upp en grannbyggnad och en grupp "living systems"- utopiska konstruktioner för boende som använts under flera år i den kaliforniska öknen.

Till min presentation av samlingen har jag valt verk från invigningsutställningen 1988, installationer som skapats specifikt för våra utställningar och även några av de allra nyaste tillskotten till samlingen.

Konstnärerna i den här utställningen tar fragment från den urbana miljön eller från hemmets bekanta vrå och hittar nya sätt att se på och tänka kring dem. I vissa fall förlitar sig konstnärerna helt på en idé som det bärande uttrycket i konstverket. Med ett ofta lekfullt och ohämmat förhållningssätt lyfter de ut objekt, företeelser eller ord från deras invanda användningsområde. De blir del av en ny ordning och logik och öppnas upp för en större variation av tolkningar.

Texten i ett av de allra senaste inköpen till samlingen, Lawrence Weiners verk *Catalog #1029*, har gett utställningen dess titel. Weiner är en av de konstnärer som på 1960-talet ifrågasatte det konstnärliga objektet och de konventionella produktionsmetoderna. Som en av de mest kompromisslösa representanterna för denna rörelse valde han att arbeta med språk i sina verk, för att mer övergripande kunna ägna sig åt och få till stånd samtal kring tingen och vår relation till dem.

John Chamberlain är framför allt känd för sina skulpturer skapade av gamla bildelar – främst chassin, kofångare och hjulfflyglar. De ihoptryckta metalldelarna som Chamberlain även bemålat skapar helt nya former och poetiska associationer bortom bilen som fordon. Rémy Zauggs målningar har en mer överraskande koppling till bilen då de är minutiöst målade med billack. Kompositionen av typografi och färg är lika noga avvägd som en landskapsmålning eller ett porträtt och förmedlar med sitt ofta fragmentariska språk kärnfulla betraktelser av livet. Wim Delvoye lyfter upp avloppsrör som i vanliga fall ligger nergrävda och fördolda och placerar dem på stöttor av finaste porslin. Han vänder upp och ner på tingens egenskaper och våra invanda värderingar av dem. Dominique Gonzalez-Foerster använder sig av en referens till konsthistorien när hon låter måla en pelare i samma röda ton som den amerikanske konstnären Alexander Calder (1898–1976) ofta använde till sina skulpturer och mobiler. Genom att applicera den numera klassiska och välbekanta färgtonen på en arkitektonisk detalj sticker denna plötsligt ut och transformeras till ett konstverk i sig, som kräver sin plats och uppmärksamhet i rummet.

Mer abstrakt är James Turrells laborerande med ljus och rymd, som i hans hantering "tar form". Verken utmanar vårt seende och påverkar samtidigt våra sinnen helt ordlöst. I Denise Grünsteins svartvita fotografier tagna under en resa i Östeuropa förvandlas vackra moln till askgrå minnen där de svävar över platser märkta av mänsklighetens grymma historia. Agnes Martin ville genom sina geometriska rutmönster i dova nedtonade färger på duk lösa upp målningen för att komma bortom objekt, rum, linjer och istället skapa ljus och formlös lätthet. Sol LeWitt tog stort intryck av sin kollega Agnes Martin och kom i decennier att arbeta med att materialisera idéer. Han gav sig själv restriktioner att skapa verk genom framför allt horisontala, vertikala och diagonala linjer tecknade direkt på vägg. Med dessa väggmålningar kom Sol LeWitt att förändra hur vi tänker om konst och vad konst kan vara.

Konstverkens ofta överraskande material eller till synes enkla idéstruktur lockar till att öppna våra sinnen och låta tankarna och associationerna löpa fritt. Janine Antoni har från familj och vänner samlat ihop material som katthår, spetsar, simglasögon och chipspåsar för att fläta ett rep fyllt av minnen och historier som vi kan fantisera kring. Att betrakta och känna doften av Tom Friedmans tandkrämsmålning *Untitled* kanske förändrar den annars monotona dagliga tandborstningen. Liksom de ofta återkommande trasiga glödlamporna på ljusslingan som pryder balkongen eller julgranen måhända kan skapa mindre irritation och få en ny innebörd efter att ha sett Felix Gonzalez-Torres vackert enkla hantering av detta populära prydnads- och festföremål.

För mig speglar dessa verk lusten och entusiasmen inför samtidskonst, där nästan vad som helst kan användas för att skapa en tankeväckande form eller upplevelse. Nutida konst anses ofta vara "svår att förstå". Samtidigt är den så direkt sprungen ur de sammanhang vi människor lever i och skapad av material och föremål vi dagligen omger oss med. Bilar, aluminium, tandkräm, glödlampor, porslin, blyertsstreck – allt vi känner igen och har en relation till – erbjuder en väg att uppleva vår samtid med större uppmärksamhet och nyfikenhet på detaljer, egenskaper och användning.

Tessa Praun
Intendent

Janine Antoni

USA, född 1964 i Bahamas

Inför utställningen *Free Port* (2001) på Magasin 3 bad intendent Richard Julin de deltagande konstnärerna att fritt förhålla sig till Frihamnen, en före detta tullfri zon. Utställningen undersökte Magasin 3 ur ett historiskt och platsspecifikt perspektiv.

Janine Antoni reste till sin födelseort Freeport i Bahamas, också den en frihamn. Där bad hon familj och vänner att skänka henne ett valfritt föremål och skriva ned sina anekdoter och associationer kring dem. Med allt från katthår till spetsar, simglasögon och skjortor, skosnören och chipspåsar flätade konstnären ett 78 meter långt rep fyllt av minnen och historier. De nedskrivna anekdoterna finns samlade i boken *Moor* som Magasin 3 samproducerade med konstinstitutionen SITE Santa Fe i New Mexico. Under utställningen 2001 var repet knutet kring en pelare inomhus och fortsatte sedan utanför konsthallen, hängande över balkongen och ner i vattnet där det förtöjde en livbåt.

Moor är ett konstverk i ständig förändring – inför varje gång repet ställs ut förlängs det ytterligare med nya bidrag av ihopvävda livsfragment. Det senaste tillskottet på 15 meter gjordes 2007 då verket visades i utställningen *To be continued...* på Magasin 3. Under perioden för *Something Turned Into a Thing* kommer repet att förlängas ytterligare. (TP)

Moor, 2001

Rep tillverkat av kläder och olika objekt
Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall
Installation, *Free Port*, 2001
Foto: Anna Kleberg

John Chamberlain
USA, 1927–2011

1957 gjorde John Chamberlain sin första skulptur av ihoptryckta bildelar och fick genast ett internationellt erkännande. Även om han fortsatte att utforska andra medium, såsom måleri, film, tryck och andra material till sina skulpturer, till exempel skum, plexiglas och aluminiumfolie, blev bildelar snabbt hans signum.

Chamberlain approprierade symbolen för amerikansk konsumtion och använde stänkskärmar, stötfångare eller chassier för att utveckla en unik och expressiv skulpturstil. Innan han förde samman delarna lade han på ny färg, sandblästrade och skrapade metallytorna. Skulpturerna inbjuder betraktaren till att röra sig runt dem för att uppleva skiftande former och vinklar.

Fastän han ibland har kopplats samman med popkonsten på grund av sin nära relation till ett objekt har den yviga karaktären på hans ihopsamlade bildelar gett honom ett anseende som tredimensionell abstrakt expressionist. De ofta poetiska titlarna är ord och fraser som han samlade, en del från litteratur och film, andra från vardagen. Ordens ljud eller utseende rymde för Chamberlain lika stor betydelse som ljudet av metalldelarna som kommer samman. Den dramatiskt veckade metallen skapar rörelse och associationer som sträcker sig långt bortom bilen som fordon.

The First Dance of Trees visades som del i invigningsutställningen på Magasin 3 (1988) och även i *After Construction* (1994). (TP)

The First Dance of Trees, 1986

Förkromat och målat stål, 213 x 274 x 152 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Wim Delvoye

Belgien, 1965

I grund och botten vill jag använda ett objekt som, vid utsmyckning, kommer att bli överkligt. Betongblandare kontra ornament, det råa kontra det förfinade, arbete kontra fritid. WD

Wim Delvoye frossar i konkreta krockar mellan helt olika estetiska uttryck. I direkt kontrast till formen följer funktionsprincipen, han lägger till ornament på rena nyttoföremål. Cementblandare täcks av barocka arabesker och fullskaliga skulpturer av byggnadsmaterial, såsom dumprar och frontlastare, är utförda med spetsliknande gotiska filigranmönster.

I *Chantier V* placerar Delvoye massiva rör, som vanligtvis ligger dolda under marken, på ömtåliga balustradpelare av porslin. Denna obalans mellan material, en märklig kombination av det feminina och det maskulina, förvirrar tolkningen av skulpturen genom att vända alla kulturella koder upp och ned. Råstål är ett välbekant material inom den minimalistiska konsten, ett förväntat val i samtida skulptur, men de utsmyckade pelarna som är dekorerade med kurtisscener i fransk 1700-talstil besläktad med Jean-Honoré Fragonard är tydligt borgerlig. Fysikens och estetikens lagar säger oss att så tunga rör inte hör hemma här, men på något vis resulterar denna betänkliga balans i en oväntad jämvikt.

Chantier V har tidigare visats på Magasin 3 i utställningen *Spatio-temporal* (1998). (BG)

Chantier V, 1995

Stålrör och porslin, 140 x 632 x 162 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Göran Jönsson

Tom Friedman

USA, 1965

Tom Friedman börjar oftast sin konstnärliga process med att meditativt betrakta ett föremål och försöker föreställa sig hur det objektet kan uppträda i ett rum. Han tar med sig ett vardagligt föremål till sin ateljé och undersöker vilka möjligheter som ryms inom just det objektet.

Untitled, första gången uppförd 1989, är en skev kvadrat målad av tandkräm. Den valda formen utmanar avsiktligt vår uppfattning av perspektiv och anpassas till varje ny installation. Friedman eller en assistent applicerar den turkosa transparenta tandkrämen direkt på väggen och smetar ut den med sina händer i flera lager. Inspirerad av Sol LeWitts väggteckningar beskriver han själv målningen som ett av hans nyckelverk:

Untitled är ett nödvändigt verk, i en gruppering av arbeten som har att göra med min historia. Det representerar min början, och jag växer från denna punkt. Det är en referenspunkt. TF

Genom att använda sig av objekt som vi dagligen omger oss med kommenterar Friedman vår konsumtionsinriktade tillvaro. Ur det ordinarie skapar han något extraordinärt och uppmanar oss att observera, upptäcka och leta efter mening.

Untitled var del av Tom Friedmans separatutställning *Up In the Air* (2010) på Magasin 3. (LS)

Untitled, först uppförd 1989

Tandkräm (Crest Tartar Control Gel Toothpaste)

Varierande storlek

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Tom Friedman
USA, 1965

Innan barn börjar prata gör de saker för att utforska omvärlden. Jag bara fortsatte att göra saker när andra ungar tappade intresset och jag förlorade aldrig den lusten. TF

Tom Friedmans skulptur är en ihålig figur stående med urholkat ansikte mot en vit vägg och erbjuder ingenting till ingen, precis som titeln antyder. Verket är kopplat till en österländsk filosofi där tomhet associeras till det oändliga och illustrerar samtidigt kärnan i en konstnärlig process: allt rymmer oändliga möjligheter. Valet av material är här av yttersta vikt. Vi använder dagligen aluminium och det är ett material som finns i överflöd. Ett sådant vanligt och till synes ovidkommande föremål som en ugnform för engångsbruk transformeras i Tom Friedmans händer till en skulptur som för tankarna till Plåt-mannen i *Trollkarlen från Oz*.

Tom Friedman är en konceptuell konstnär som sedan sitt genombrott på slutet av 1990-talet har skapat häpnadsväckande verk av vardagliga föremål som tandpetare, toalettpapper, hår och sockerbitar.

Skulpturen visades som del av Tom Friedmans separatutställning *Up In the Air* (2010). (LS)

Hollow Man Offering Nothing to No One, 2008

Ugnformar, aluminiumfolie och glitter

167,6 x 61 x 96,5 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Dominique Gonzalez-Foerster

Frankrike, 1965

Jag fick en insikt om att jag vill öka de "potentiella" känslorna i rummen, förändringarna, möjligheterna, de dolda scenarierna. DGF

Dominique Gonzalez-Foerster skapar miljöer som involverar besökarna både som betraktare och deltagare. Det finns mängder av referenser till film, litteratur och konst i hennes verk, och de används både som approprieringar och samarbeten med andra konstnärer.

Calder Red (Painting) har direkt koppling till Gonzalez-Foersters installation i Turbinhallen på Tate Modern 2008. Det var en futuristisk installation som med våningssängar och böcker förvandlade det vidöppna rummet till en tillflykt för människor som söker skydd från det oupphörliga regnet. Stora skulpturer var också inrymda där i ett försök att bevara dem från det dåliga vädret i ett fiktivt London 50 år framåt i tiden. Bland skulpturerna fanns en reproduktion av Alexander Calders enorma stabila *Flamingo*, originalet finns permanent installerat på Federal Plaza i Chicago. Gonzalez-Foerster tycker om den icke-verbala aspekten av färgen och dess påverkan. Här approprierar hon den cinnoberröda färg som blivit Calders signum och som har kommit att kallas just "Calderröd", och låter den förvandla en befintlig pelare till en fristående skulptur.

Verket är ett av de senaste tillskotten till samlingen och visas nu på Magasin 3 för första gången. (BG)

Calder Red (Painting), 2012

Röd färg (RAL 2002) på befintlig pelare

Varierande storlek

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Felix Gonzalez-Torres

USA, född på Kuba, 1957–1996

Untitled (For Stockholm) skapades 1992 till Felix Gonzalez-Torres separatutställning på Magasin 3. Hela verket består av 12 ljusslingor, var och en med 42 15W-glödlampor, men installationen ger möjlighet till stor flexibilitet. Antalet ljusslingor kan variera, liksom hur de är placerade – inklusive möjligheten att visa delar av den på en annan plats.

Felix Gonzalez-Torres kombinerade flera olika konstnärliga traditioner, såsom minimalism, konceptkonst och politisk aktivism i sitt arbete. Han levde under AIDS-epidemiens värsta år, var själv smittad, och i sina verk förde han in en känsla av angelägenhet om hur flyktigt livet är. Han skapade moderna stilleben med efemära objekt, till exempel ljusslingor, pappershögar, skyltar och godis, som alla är symboler för hur kort och skört livet är. Beträkarna uppmanades att ta ett pappersark, äta en godisbit – att aktivt delta i konstverkets upplösning. Curatorn har valet att bestämma om dessa högar ska fyllas på, om utbrunna glödlampor ska ersättas av nya (en sorts pånyttfödelse), eller om de successivt ska försvinna under utställningsperioden. Felix Gonzalez-Torres konst är ett utforskande av olika delar av hans eget liv och gränserna mellan kärlek och sorg, njutning och förlust, det offentliga och det privata. Han var född på Kuba, växte upp i Puerto Rico och levde och arbetade i New York fram till sin död i AIDS 1996.

Verket skapades för Felix Gonzalez-Torres separatutställning på Magasin 3 (1992–93) och har därefter visats i utställningarna *Passage* (2001) och *To be continued...* (2007). Under utställningsperioden kommer ljusslingorna att installeras om flera gånger. (BG)

Untitled (For Stockholm), 1992

12 ljusslingor, var och en med 42 15W-glödlampor

Storleken varierar med installationen

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Installation, *Felix Gonzalez-Torres*, 1992

Foto: Neil Goldstein

Denise Grünstein

Sverige, född 1950 i Finland

Det jag inte förstår intresserar mig. När ingenting är antingen eller, utan allting kan vara både och. DG

Fridfulla, så ter de sig vid en första anblick, dessa tre fotografier som fångar molnen som svävar på himlen över Auschwitz – det största koncentrationslägret under andra världskriget. Det är anmärkningsvärt hur en titel som bara anger den geografiska platsen omedelbart kan förändra våra associationer och vår uppfattning om bilderna.

Bilderna är tagna under en resa genom det forna östblocket 1996–97 till platser förknippade med andra världskriget. Starkt berörd och tagen av att ha besökt och fotograferat koncentrationsläger och deras fysiska lämningar avslutade Denise Grünstein serien med att rikta kameran mot molnen. De tre bilderna ingår i en serie med 17 fotografier under samlingsnamnet *Zone V*. Termen kommer från ett system som de amerikanska fotograferna Ansel Adams och Fred Archer uppfann under 1930-talet för att etablera en skala från ljus till mörkt, där *Zone V* utgör skalans mitt. Fotografierna är monterade med en distans från väggen, vilket ytterligare förstärker deras spöklika karaktär.

Först visade tillsammans med 14 andra verk under titeln *Zone V* som del av *Arkipelag* (Stockholm – Europas kulturhuvudstad 1998) på Tekniska museet. Verken visas nu på Magasin 3 för första gången. (BG)

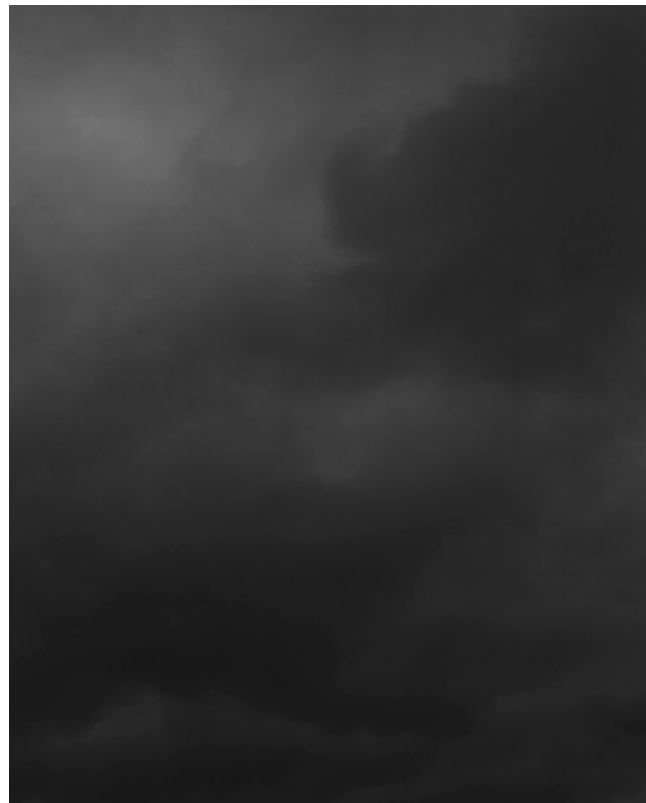
Auschwitz, Poland, 1998

Auschwitz, Poland, 1998

Auschwitz, Poland, 1998

Gelatinsilverfotografier monterade på aluminium, 144 x 120 cm vardera

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Sol LeWitt

USA, 1928–2007

Varken linjer eller ord är idéer, de är medel med vilka idéer förmedlas. SLW

Wall Drawing #111 är materialiseringen av en idé. Verket är indelat i fem lika stora sektioner, var och en av sektionerna är fylld med 10 000 raka linjer, handritade med blyertspenna och linjal direkt på väggen. Linjernas längd ökar successivt, vilket gör varje ny sektion tätare än den föregående. Dessa strikta parametrar kräver ett intensivt arbete för att utföras och ändå är resultatet ett meditativt och kontemplativt verk.

Sol LeWitt var en pionjär bland minimalistiska och konceptuella konstnärer och hans väggmålningar förändrade vår uppfattning om vad konst är, hur den görs och vem som skapar den. Varje teckning baseras på verbala eller skrivna instruktioner, inga val görs under processen. Sol LeWitts roll kan liknas vid kompositörens, personen från hans ateljé agerar som dirigent och konstnärerna som utför verket utgör orkestern.

Wall Drawing #111 skapades för Magasin 3 till utställningen *Sol LeWitt: Seven Wall Drawings* (2009–10). Verket är på långtidslån från Estate of Sol LeWitt. I Magasin 3:s samling är Sol LeWitt representerad med en grupp skulpturer och *Wall Drawing #253* (1975). (BG)

Wall Drawing #111, september 1971

En vägg vertikalt indelad i fem lika stora delar, med tiotusen linjer vardera:

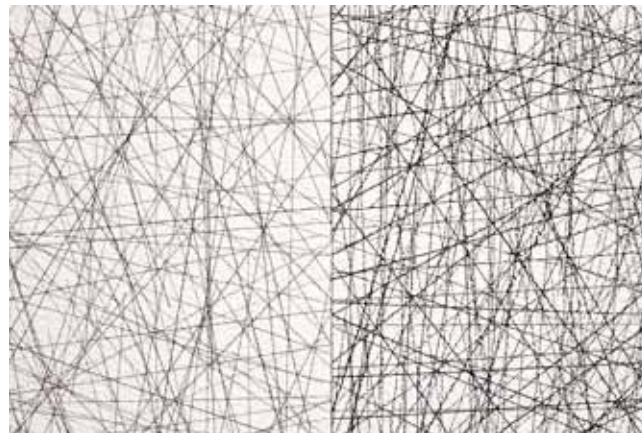
1:a) 15 cm långa; 2:a) 30 cm långa; 3:e) 45 cm långa;
4:e) 60 cm långa, 5:e) 75 cm långa. Svart blyertspenna.

Första installationen: John Weber Gallery, New York

Courtesy: Estate of Sol LeWitt

Installation (detalj) på Magasin 3

Foto: Martin Runeborg

Agnes Martin

USA, född i Kanada, 1912–2004

Mina målningar har varken objekt eller rymd eller linje eller någonting – inga former. De är ljus, ljushet, om sammansmältning, om formlöshet, att bryta ner formen. AM

Från 1960-talet och framåt ägnade sig Agnes Martin åt en kontemplativ undersökning av rutnätet som motiv i sina målningar. Under fyra decennier fyllde hon stora fyrkantiga dukar med till synes oändliga variationer på raka linjer, i strävan efter att skapa perfektion som hon bara trodde existerade i tanken. Hon bröt sig loss från traditionella kompositionstekniker som var utformade för att styra ögat och föredrog kompositioner med obestämbar djup och otydlig riktning. Agnes Martin såg sig som en abstrakt expressionist, inspirerad av meta-fysiska begrepp hämtade från intellektuella traditioner såsom taoism och zenbuddhism.

Untitled #7 är den sista i en serie dukar numrerade i följd från 1991. I denna målning har Agnes Martin utelämnat alla vertikala linjer och låtit breda horisontella band av grå färg och tunna blyertslinjer flyta över ytan och sträcka sig utanför dukens kanter. Kompositionen omfattar betraktarens synfält framför duken, som Agnes Martin själv beskrev som "en storlek att kliva in i".

Mina verk handlar om känslor, inte personliga känslor utan abstrakta känslor. Det handlar om dessa odefinierbara och sublimes ögonblick av lycka som vi alla kan uppleva. AM

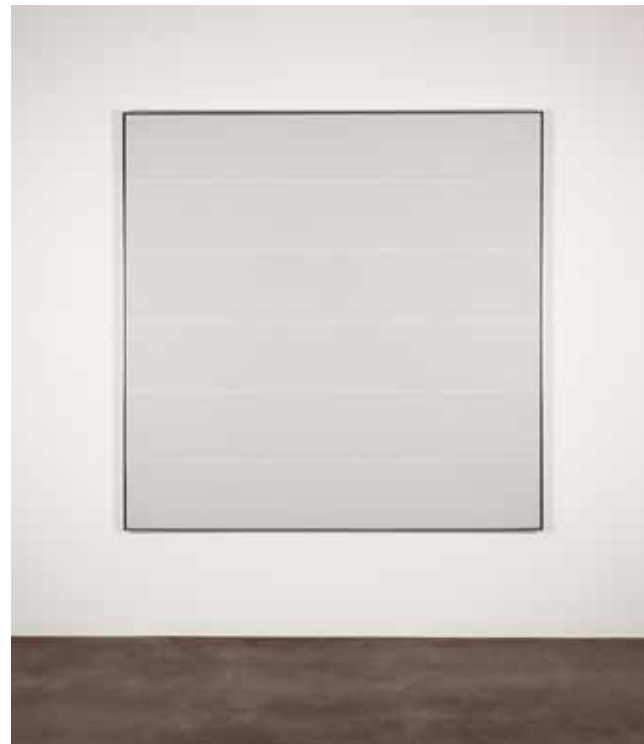
Untitled #7 visades på Magasin 3 som del av hennes soloutställning (1994). (BG)

Untitled #7, 1991

Akryl och grafit på duk, 183 x 183 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

James Turrell
USA, 1943

Dawning, 1991
Installation
3 x 5,20 x 12,80 m
Foto: Per Anders Allsten

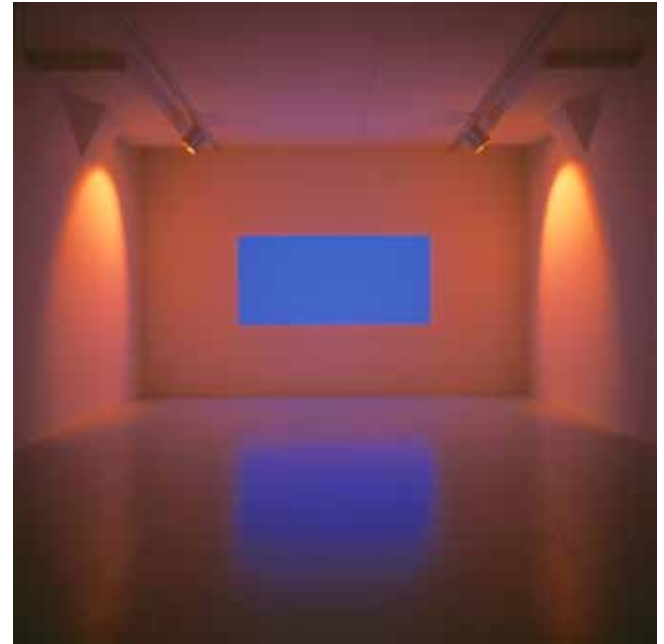
Jag vill skapa en atmosfär som kan bli medvetet utforskad med seendet, som den ordlösa tanken som dyker upp när man tittar in i en eld. JT

James Turrells verk experimenterar med ljus och rymd för att påverka våra sinnen. Hans konst är en ren perceptuell upplevelse som uppmanar oss att aktivt ifrågasätta gränserna för våra egna synsinnen.

Dawning har skapats genom att noggrant balansera ljusnivåer och färgintensitet i förhållande till formens dimensioner, så att ljuset kan "ta form", och framkalla en intensiv sinnesupplevelse. I liknande ljusinstallationer på andra platser har Turrell varierat form, storlek, färg och ljuskälla, den sistnämnda kan antingen vara artificiell eller naturlig.

Turrell är influerad av sin Quaker-tro, som han karakteriserar som att ha en "rättfram, strikt syn på det sublimala", och hans konst manar till en större självmedvetenhet genom tyst kontemplation. Han är även influerad av sina studier i perceptionspsykologi och sin erfarenhet av ljusfenomen som pilot. Sedan 1970-talet har Turrell arbetat med sitt största och mest omfattande verk, *Roden Crater* i Arizona. Det är ett konstverk i monumentalfORMAT inuti en slöknad vulkan. När verket är slutfört kommer det att omfatta 20 sammanlänkade installationer där solen, månen och stjärnorna fungerar som ljuskällor och förhållandet till himlen är av yttersta vikt.

Dawning är det enda permanent installerade verket på Magasin 3 och har funnits på plats sedan James Turrells separatutställning 1994–95. Den senaste gången verket ingick i en utställning på Magasin 3 var under *To be continued...* (2007). (TP)

Lawrence Weiner

USA, 1942

Verken som jag skapar berör människors relationer till sakerna de använder för att göra konst. LW

Lawrence Weiner blev under 1960-talet en av förgrundsgestalterna för den konceptuella konsten då konstnärer förkastade det konstnärliga objektet och traditionella skapandemetoder. Företrädarna för den nya rörelsen ställde sig frågan vad konst är, vilka material den kan skapas av och hur den presenteras.

Weiner har kommit att bli uppmärksammad främst för sina vägginstallationer där han arbetar med språk för att undersöka tingen som ständigt omger och påverkar oss. Med en distinkt minimalistisk stil applicerar Lawrence Weiner med sprayfärg eller vinyltext ord direkt på väggen som både utifrån innehåll och visuellt uttryck uppmanar till eftertanke och samtal. Hans kortfattade fraser fungerar på flera nivåer, och genom att kommunicera direkt med betraktarna, förlitar han sig på deras konstnärliga tolkning och kontemplation för att nå en sorts transcendens.

Catalog #1029 skapades ursprungligen för en utställning i Israel 2009, men verket är inte platsspecifikt. Weiner anser inte att tid och plats för utställningarna är viktiga faktorer i hans arbete; för honom står varje person, oavsett kultur, inför samma existentiella problem. Som ett av samlingens senaste förvärv visas verket nu för första gången på Magasin 3, och det har även gett utställningen sin titel. Eftersom språket är en grundläggande del av hans arbete presenterar Weiner alltid verket på det lokala språket och till den här installationen har han gjort en svensk version. (TP)

Catalog #1029, 2009

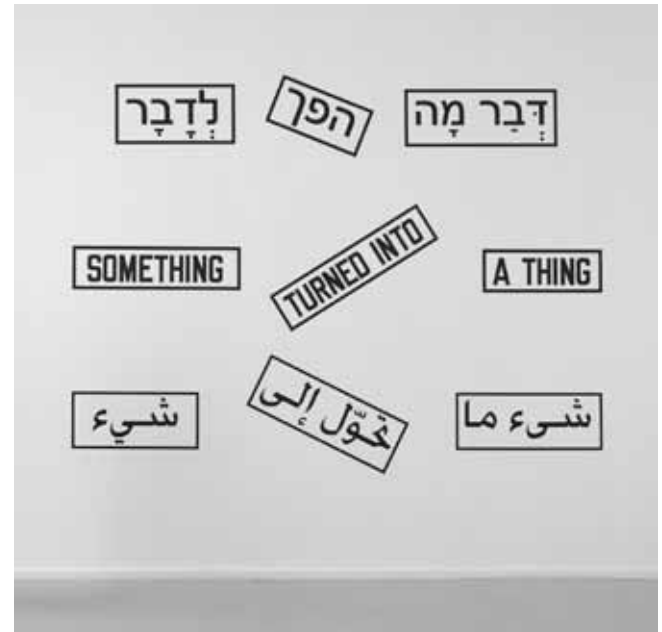
Språk och vinyl på vägg

Storlek varierar med installation

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Installation, Dvir Gallery, Tel Aviv, 2012

Foto: Elad Sarig

Rémy Zaugg

Schweiz, 1943–2005

Perception är ett återkommande tema i verk av Rémy Zaugg, liksom användningen av prefabricerade delar, såsom billack och typografi. Han ansåg att figurativt och abstrakt måleri hade gjort sitt och valde att experimentera med färger och texter som inte bara utforskar seendets akt, utan också stimulerar en utvidgning av medvetandet.

Meningen *MEN JAG/VÄRLDEN/JAG SER DIG* skulle ursprungligen finnas på alla fyra nationella språk i Schweiz och utgöra en neonskylt på utrikesdepartementet i Bern, ett projekt som aldrig förverkligades. Istället översatte konstnären meningen till svenska och anpassade idén till en stor panelmålning i en otydlig monokrom palett. Genom att låna placering och visuella koder som vanligtvis används för reklam lockar Zaugg betraktaren med en gåtfull och samtidigt enkel text som utforskar ord, bild och seendets akt.

Slutbehandlingen i processen, inklusive poleringen och lackeringen gör det möjligt för färgen och den typografiska formen att bara vara, bortom allt annat. Dessa processer materialiserar de olika delarna som tillsammans utgör bilden, de förstör färgpartiklarna och sublimerar dem. Bilden blir färg mer än färggrann materia. Det finns färg och text – och det finns ingenting annat. RZ

Rémy Zaugg spelade en viktig roll i det europeiska kulturlivet, både som konstnär och kritiker. Hans konst utvecklades både inom de konceptuella och minimalistiska traditionerna och har också kopplingar till opkonsten.

Detta verk har tidigare visats på Magasin 3 som del i utställningarna *Måleri – det utvidgade fältet* (1996–97) och *Passage* (2001). (BG)

MEN JAG/VÄRLDEN/JAG SER DIG, 1994–96

Billack på trä, 230 x 205,2 cm

Samling Magasin 3 Stockholm Konsthall

Foto: Christian Saltas

Kolofon

Utställningens intendent: Tessa Praun

Med assistans av: Bronwyn Griffith

Museichef: David Neuman

Biträdande chef/Chefsintendent: Richard Julin

Intendent: Tessa Praun

Intendent program och pedagogik: Sara Källström, Liv Stoltz (vik)

Registrator/Assisterande intendent (forskning samlings): Bronwyn Griffith

Utställningskoordinatorer: Erika Magnusson, Tove Schalin

Assistent till David Neuman: Katja Finkel

Chefstekniker: Christopher Garney (utställningar), Thomas Nordin (samling)

Tekniker: Tony Axelsson, Peter Wiklund

Tekniska assistenter: Lars Hedelin, Björn Kjelltoft, Disa Krosness, Jonatan

Lenman, Cristoffer Reschke, Lukas Nystrand von Unge

Praktikant: Sheena Malone

Grafisk form: Sandra Praun, Designstudio S

Texter: Bronwyn Griffith, Tessa Praun, Liv Stoltz

©2012 Magasin 3 Stockholm Konsthall

Översättning: Astrid Trotzig, Neil Betteridge

Bilder: får ej reproduceras utan tillstånd

Tryck: Vitt Grafiska, Stockholm 2012

Anton Henning – Too Much Skin, Taste & Turpentine

7 september – 9 december 2012

Curator: Richard Julin

Chris Burden

En solopresentation från samlingen

22 september – 9 december 2012

Curator: Tessa Praun

Something Turned Into a Thing

En gruppställning från samlingen

22 september 2012 – 2 juni 2013

Curator: Tessa Praun

Mika Rottenberg

8 februari – 2 juni 2013

Curator: Tessa Praun

ÖPPETTIDER & INTRÄDE

Tor kl 11–19, fre–sön kl 11–17 under säsong.

Inträde 60/40 kr (inkluderar ett säsongskort). Under 20 år fri entré.

GUIDADE VISNINGAR & PROGRAM

Varje lördag kl 14 bjuder vi på en guidad visning av utställningarna. Vi erbjuder även familjevisningar och föreläsningar. Se hemsidan för aktuella datum.

AUDIOGUIDE & BIBLIOTEK

Audioguide finns att låna gratis till utvalda utställningar. Tidigare program-punkter finns också att ladda ner som podcasts från hemsidan. I referens-biblioteket finns vår unika samling litteratur med fokus på aktuella och tidigare utställningar samt konstnärskap i samlingen.

ADRESS & KONTAKT

Magasin 3 Stockholm Konsthall, Frihamnsgatan 28, 115 56 Stockholm

Tel 08-545 680 40, www.magasin3.com

Buss 1 eller 76 till Frihamnen

Magasin 3 är en fristående kulturinstitution vars huvudmannaskap är den privatägda koncernen Proventus AB.

MAGASIN 3

HARD TO FIND. EASY TO LOVE.